

Debat d'investidura. VIII Legislatura.

Intervenció Manuela de Madre

24 de novembre de 2006

L'objectiu d'aquest debat en l'inici de la vuitena legislatura és investir a qui serà el 128è president de la Generalitat de Catalunya.

Ho fem tenint un hemicicle molt renovat després de les eleccions del dia 1 de novembre.

De fet, el candidat a president forma part d'aquesta renovació de persones, així com el diputat més gran i el més jove.

Sou més de 40 persones i signifiquen un terç de l'actual composició del Parlament en l'actual legislatura.

Aquest fet em sembla destacable i significatiu. La presència de diputats i diputades nous aporta frescor i un nou alè cívic i polític de la nostra societat.

El vostre impuls ha de renovar els grups parlamentaris i, en conseqüència, de control de l'executiu.

Arribeu també, segurament, amb menys prejudicis i menys idees prefixades.

A tots vosaltres, en nom del Grup PSC-CpC, us vull donar una càlida i sincera benvinguda, tot oferint la nostra col·laboració per treballar al servei del país al qual representem.

Senyores i senyors diputats no puc estar-me d'expressar la satisfacció i l'emoció que el meu Grup parlamentari sent en aquesta sessió. Pel significat que té i pels objectius que perseguim.

Vull valorar molt positivament el projecte presentat ahir pel candidat a la presidència.

- Per la seva solidesa
- Per la seva connexió amb el compromís electoral dels socialistes
- Perquè respon a les preocupacions ciutadanes més sentides
- Perquè construeix, a partir dels fonaments posats pel Govern presidit per Pasqual Maragall

Vull també subratllar el nostre suport a la disposició de diàleg sobre els grans temes de país que va manifestar ahir el nostre candidat.

El nostre Grup parlamentari es compromet a donar suport al president, al Govern, a connectar permanentment amb la ciutadania i a treballar amb la resta de grups per assolir els grans reptes de país.

Comprovava amb emoció i amb orgull que la Catalunya que vostè té al cap, senyor candidat, és la mateixa que té Pasqual Maragall.

Expressada amb paraules diferents; pintada amb colors diferents, si vostès volen. Somiada i viscuda amb accents personals i propis. Però essencialment la mateixa, especialment pel que fa a la seva projecció futura.

¿A algú li pot haver passat pel cap que pugui ser d'una altra manera?

No.

Perquè la Catalunya de Maragall i la de Montilla, la Catalunya dels homes i dones que des de fa trenta anys treballem, amb el cap i el cor, en un projecte per al nostre país, des de les files del catalanisme i del socialisme, s'ha construït no pas amb una sola veu, ni amb dues ni amb deu.

S'ha construït com a síntesi entre el vell i el nou catalanisme. Com a síntesi de les velles arrels i la nova saba .

Com a síntesi de l'aportació de les mans, la intel·ligència i la voluntat de moltes generacions.

I també com a síntesi de tantes ambicions col·lectives com les forces d'esquerra han sabut aplegar.

Aprenent els uns dels altres i aprenent, també, de la visió i aportacions d'altres forces no tant properes.

Estic convençuda que l'ambició per Catalunya que ha caracteritzat la Presidència de Pasqual Maragall, un cop s'hagi destriat el gra de la palla, no només ha de significar un valor extraordinàriament positiu per al nostre país sinó que esdevindrà un llegat que no dubto, el futur President, assumirà amb honor i amb orgull.

Assumirà amb honor i amb orgull el canvi profund que es va posar en marxa amb el primer govern de les esquerres que Catalunya havia votat els darrers setanta anys.

Un canvi "real" en aquests tres anys i que a partir d'ara es farà més "evident" i afectarà de manera directa allò que, de manera tan simplista, es ventila dient-ne "*els-problemes-reals-de-la-gent*": la sanitat, l'educació, l'habitatge, els serveis socials, l'atenció als barris amb més deficiències i riscos, l'equilibri i protecció dels territoris, les estratègies econòmiques, el sistema penitenciari, la promoció del

comerç, l'estímul i reconeixement del paper de l'agroindústria, la projecció desacomplexada i gens sectària de la nostra cultura, etc.

De què estem parlant, quan ens referim als "problemes reals de la gent" si no d'això?

Durant tres anys s'ha parlat molt d'errors, senyores i senyors diputats. Fins i tot aquells a qui ens hauria correspost, en bona lògica, defensar per sobre de tot els encerts –que són indiscutibles. Aquesta sí que ha estat una batalla guanyada per les forces contràries al govern Maragall, aquí i a Espanya!!

Des del primer moment es va produir una convergent sintonia entre les dretes de Catalunya i les dretes d'Espanya, que havien passat a l'oposició. No utilitzaven el mateix llenguatge, ni el mateix discurs, tot s'ha de dir. **Però el primer objectiu era coincident.**

L'anticatalanisme fora de Catalunya i el menysteniment de l'autoritat del President a casa nostra ha tingut grans adeptes els darrers anys.

Sigui com sigui, vull formular, des d'aquesta tribuna, un desig en nom propi i en nom de molts altres,

Senyor Montilla, Senyor candidat: Que el futur govern tingui una **actuació serena, rigorosa i tranquil·la** perquè la societat catalana ho demana i ho exigeix –**i té tot el dret a fer-ho!**, per poder dur a terme el programa que ahir ens va presentar vostè com a **futur president**; i **per demostrar, també, com d'encertada ha estat la legislatura que acabem de tancar**, en relació amb les polítiques que li calen a la societat catalana, a la societat dels 7 milions d'homes i dones que viuen, **treballen i estimen, a la seva manera Catalunya.**

Perquè estimar Catalunya, senyories, vés per on, tampoc no és patrimoni d'una sola força.

Ni el nom ni el cor d'un país tenen altre amo i senyor que la suma de tots aquells que l'habiten i el construeixen amb el seu esforç, que som molts, set milions, tants com persones té aquest país.

Estic convençut que el futur President serà, com ho ha estat Pasqual Maragall, un President:

- Conscient de la responsabilitat i el compromís que ha adquirit amb **Catalunya** i la **ciutadania**.
- Que liderarà un desplegament eficaç del nou **Estatut** per demostrar que la nostra ambició nacional és, per sobre de tot, l'ambició d'una societat que vol ser, tota ella, més justa, més pròspera i més cohesionada.
- Que contribuirà a desenvolupar l'**Espanya plural** i una **Europa** més forta, a partir d'un **disegni federal**.
- Que enfortirà el **sistema de benestar** i la **competitivitat de l'economia**, en el marc de la **Catalunya en xarxa** i l'**Euroregió Pirineus-Mediterrània**.
- Que tindrà com a objectiu prioritari convertir el nostre país en **una societat del coneixement**.
- Que presidirà un **Govern catalanista, de progrés i pel progrés** disposat a seguir oblidant i fent oblidar **vells dilemes** que s'havien heretat del **nacionalisme conservador**, com aquells que oposaven **el creixement i el**

desenvolupament, la globalització i la cohesió, o la nació, la proximitat i la ciutadania.

- Que continuarà l'aposta pel **bon govern** i la **transparència** amb nous **sistemes d'avaluació dels serveis i les polítiques públiques** i de **rendiment de comptes**, i contribuirà a estendre aquesta aposta als **governos locals**.
- Que donarà un nou impuls a la creació d'un **Consell de les Arts i la Cultura** per generar consensos mobilitzadors d'activitat i dinamisme en **política cultural**, multiplicarà les **inversions en biblioteques i equipaments culturals** al territori i enfortirà **el nexa entre civisme i cultura des de l'escola i el barri**.
- Que vetllarà perquè tinguin noves **oportunitats** i **perquè disminueixin les persones en risc d'exclusió**.
- Que continuarà obrint el camí d'un **projecte polític** per la **Catalunya del segle XXI**, mirant endavant, **mobilitzant noves energies i ampliant l'abast i l'ambició del catalanisme**, amb la **igualtat** i la **llibertat** com a horitzó.
- Que representarà amb **orgull** la nostra **personalitat nacional**.
- I que expressarà la força de la representativitat amb la **mà estesa** i obert sempre al **diàleg**.

Tot això, si es fa bé, serà el que donarà **autoritat moral** al govern de Catalunya i el seu President davant la ciutadania.

Dic autoritat moral. Perquè l'autoritat legal i legítima la tindran des del moment que siguin investits i prenguin possessió dels seus càrrecs.

Les eleccions es poden guanyar o es poden perdre.

La responsabilitat de govern es pot guanyar o es pot perdre.

Però si perdéssim el respecte escrupolós per les institucions perdríem el respecte per nosaltres mateixos. Perdríem el respecte per la nostra maduresa democràtica. I aleshores potser sí que **l'afebliríem**. I el país se'n ressentiria molt negativament.

I perdent el respecte exigible per la figura del President, s'erosiona també la fortalesa de la institució. Això, que valgué, durant la llarguíssima etapa protagonitzada pel President Pujol, he tingut la certesa que per moments s'oblidava els darrers anys. Tant de bo que ara se sàpiga resistir la temptació i que també d'aquest error en treguin conclusió els qui el van cometre. **(CiU, Mas).**

En un sistema com el nostre, el paper de l'oposició és també fonamental. Després d'escoltar amb atenció les intervencions dels dirigents de l'oposició, estic segura que la disposició al diàleg expressada pel candidat donarà bons fruits al servei del país.

També, vostè Senyor Montilla, ens va dir ahir que volia compartir amb tots els Grups una reflexió sobre les causes de l'abstenció i impulsar un codi de bones pràctiques per afavorir la participació electoral i ciutadana.

L'abstenció i el vot en blanc han estat senyals clars, un avís, un reflexe –a parer meu– d'una **insatisfacció electoral** pel continuat **tacticisme de les forces polítiques**.

Aquests ciutadans i ciutadanes volen votar però no troben a qui, o no volen canviar de vot i ens mostren, a tots els partits, que ningú ha merescut la seva confiança o que els hem decepcionat parcialment.

Els senyals són clars.

Les dades de participació són aclaparadores.

El debat és urgent i necessari.

El moment ho reclama.

La nostra jove democràcia ha de revitalitzar-se.

Fa només 75 anys que les dones, per exemple, podem exercir el dret a votar.

Votar ha estat, en molts moments de la nostra història recent, una festa cívica.

No una pesada responsabilitat exercida amb seriosos dubtes morals o polítics.

Hem de recuperar l'esperit d'una política engrescadora i estimulante.

I és possible.

Serà més fàcil si la ciutadania percep una dedicació clara als problemes de la vida quotidiana i un debat polític que fugi de la gresca.

Un debat que també ha d'acollir preocupacions com les que expressaré tot seguit i en les que el meu Grup pensa parar especial atenció.

La igualtat real entre homes i dones, la paritat a les institucions i una perspectiva de gènere en el desenvolupament de les polítiques públiques.

Una atenció prioritària als malalts mentals i a les seves famílies, amb una adequada dotació de places residencials.

La sinistralitat laboral.

La igualtat en les condicions de treball entre homes i dones. La igualtat de salaris encara no és una realitat

La violència, tota forma de violència contra dones i contra infants, i en especial a les escoles i als barris.

L'excés de **consum d'alcohol i drogues** entre els nostres joves, i també els problemes de salut alimentària i enfermetats derivades d'un obsessiu culte al cos i a la **pròpia imatge**, amb el conseqüent patiment de les famílies.

La necessitat d'atendre més i millor les malalties cròniques. Encara hi ha desequilibris al territori, i calen més recursos per assolir aquest objectiu.

La necessitat d'incrementar els recursos i les competències dels Ajuntaments.

I el nostre suport entusiasta a tot el que suposa el desplegament de la Llei de Barris.

També em vull referir a una proposta que està al programa de Govern. En aquesta legislatura acabarem la compilació del Dret Civil català. Té el nostre suport, que forma part de la nostra història i també és una necessitat.

Res de tot això, senyories, és contradictori amb **l'orgull de país. Ans al contrari, també són els requisits del patriotisme de drets i deures que defensem.** Aquest és el millor catalanisme. Un catalanisme de present i de futur. També basat en la cultura de l'esforç. El vull felicitar per referir-s'hi i reconèixer el paper del món de treball en el seu discurs.

És des d'aquesta perspectiva i partir d'aquestes motivacions que el Grup Parlamentari Socialistes-Ciutadans pel Canvi votarà afirmativament la investidura del futur President José Montilla.

Moltes gràcies.